

401.

Z Jasenky u Vsetína.

Bart. I. 83. II. 113.

Zdlouhavěji.

Kady k vám, ka - dy k vám, kady k vám chodit mám? Okna ma-

lé má - te, dvérka za - tý - ká - te.

Kady k vám, kady k vám,
kady k vám chodit mám?
Okna malé máte,
dvérka zatýkáte.

Obejdi, synečku,
obejdi do kočka,
tam sa ti otevřú
dvérečka do dvora.

Dvérečka do dvora,
dveři do světničky.
Nedávaj, děvečko,
ředakom hubičky.

402.

Z Tučap.

Erb. 359.

Třikrát sem dvůr obešl, a nic sem tam ne - na - šil,

jenym jedno o - kýnko, o - kýnko, pod kerém mi - lá ře - ží.

Třikrát sem dvůr obešl,
a nic sem tam nenašl,
jenym jedno okýnko, okýnko,
pod kerém milá řeží.

Vzała koňa za uzdu,
vedla ho do maštače,
a synečka za ruku,
vedla ho do pokoje.

O, spíš milá neb nespíš,
aneb mě pustit nesmíš?
O nech já spím neb nespím,
ale tě pustit nesmím.

Já dybych měla klíče
ode dně bílého,
nedařa bych svítati,
do roku celého.

Včera si mě pustila,
dnes už mě pustit nechceš?
Si-li ty ten včeráši,
pod sem můj němíleší.

Omrzeļo by se ti,
štvrt roku maľčkého,
netak dybys měla spať
do roku celého.